

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4824/2021
06.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ... чији је заједнички пуномоћник Немања Ковачевић, адвокат из ..., против туженог РФ ПИО Београд, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 19980/19 од 03.02.2021. године, у седници одржаној 06.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 19980/19 од 03.02.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 19980/19 од 03.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 22236/2018 од 22.10.2019. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе из поднеска тужилаца од 04.07.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА, којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете (због мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије) за период од фебруара 2016. године, закључно са августом 2018. године, исплати појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље ББ, којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете (због мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије) за период од фебруара 2016. године, закључно са августом 2018. године, исплати појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ВВ којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете (због мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије) за период од фебруара 2016. године, закључно са августом 2018. године, исплати појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). тужиље су ослобођене плаћања судске таксе. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев

тужиље ГГ, којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете (због мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије) за период од фебруара 2016. године, закључно са августом 2018. године, исплати појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ДД, којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете (због мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије) за период од новембра 2016. године, закључно са августом 2018. године, исплати појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). Ставом седмим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом осмим изреке, тужиоци су ослобођени плаћања судских такси.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 19980/19 од 03.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом, трећем, четвртном, петом, шестом и седмом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију, из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. О захтеву тужилаца за накнаду штете због мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије у периоду од фебруара 2016. године, закључно са августом 2018. године, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 109. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, јер су се тужиоци определили за исплату пензије у готовини на својој кућној адреси и таквим избором начина исплате прихватили обавезу да плате поштарину (цену за пружене поштанске услуге) предвиђену Правилником о општим условима за обављање поштанских услуга. Тужиоци указују на постојање другачијих одлука, међутим другачија одлука не указује нужно на другачији правни став изражен у тој одлуци јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног

чињеничног стања. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије тужилаца не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужиоце.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете због мање исплаћене пензије су дана 21.12.2018. године, поднели тужиоци који се налазе у положају формалних супарничара из члана 205. став 1. тачка 2. ЗПП. Због тога се вредност предмета спора одређује према вредности главних захтева сваког тужиоца засебно, а то су у конкретном случају, износи од по 4.704,78 динара и 2.378,33 динара (за петотужиоца), који очигледно не прелазе динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. То значи да је побијана другостепена пресуда донета у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП.

Како је побијеном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић